

Službeni list

Europske unije

C 311

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
16. kolovoza 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 311/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 311/02	Predmet C-14/22 P: Žalba koju je 6. siječnja 2022. podnio QC protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2021. u predmetu T-77/21, QC/Komisija	2
2022/C 311/03	Predmet C-150/22 P: Žalba koju je 24. veljače 2022. podnio HG protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 15. prosinca 2021. u predmetu T-693/16 P RENV-RX, HG/Komisija	2
2022/C 311/04	Predmet C-253/22 P: Žalba koju je 11. travnja 2022. podnio Calrose Rice protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 11. veljače 2022. u predmetu T-459/21, Calrose Rice/EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)	2
2022/C 311/05	Predmet C-299/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2022. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – M. D./„Tez Tour” UAB	3
2022/C 311/06	Predmet C-303/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2022. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) – CROSS Zlín a.s./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	4

2022/C 311/07	Predmet C-307/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – FT/DW	4
2022/C 311/08	Predmet C-313/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio Elegktiko Synedrio (Grčka) – ACHILLEION, Societă Alberghiera s.p.a/Elliniko Dimosio	5
2022/C 311/09	Predmet C-354/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Weingut A/Land Rheinland-Pfalz	6
Opći sud		
2022/C 311/10	Predmet T-501/19: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Corneli/ESB („Pristup dokumentima – Odluka 2004/258/EZ – Odluka ESB-a o stavljanju Banca Carige pod privremenu upravu – Odbijanje pristupa – Iznimka koja se odnosi na zaštitu povjerljivosti podataka koji su kao takvi zaštićeni na temelju prava Unije – Opća pretpostavka povjerljivosti – Pojam povjerljivih podataka – Obveza obrazlaganja”)	8
2022/C 311/11	Predmet T-797/19: Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2022. – Anglo Austrian AAB i Belegging-Maatschappij „Far-East”/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Posebne nadzorne zadaće povjerene ESB-u – Odluka o oduzimanju odobrenja za rad kreditne institucije – Teška povreda nacionalnih odredbi o prenošenju Direktive 2005/60/EZ – Proporcionalnost – Povreda zakonodavstva o upravljanju kreditnim institucijama – Prava obrane – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”)	8
2022/C 311/12	Predmet T-337/20: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorrent) („Žig Europske unije – Odluka žalbenog vijeća o opozivu ranije odluke – Članak 103. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 – Zahtjev za pretvaranje u nacionalnu prijavu žiga – Razlog isključenja pretvaranja – Neuporaba žiga Europske unije – Članak 139. stavak 2. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Pravo na saslušanje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)	9
2022/C 311/13	Predmet T-502/20: Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2022. – Munich/EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije MUNICH10A.T.M. – Raniji nacionalni figurativni žigovi i raniji figurativni žigovi Europske unije MUNICH – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti proizvoda i usluga – Nepostojanje estetske komplementarnosti – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) – Nepostojanje povrede ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001) – Prava obrane”)	10
2022/C 311/14	Predmet T-641/20: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Leonine Distribution/Komisija („Kultura – Program „Kreativna Europa” (2014. – 2020.) – Potprogram „Media” – Poziv na podnošenje prijedloga EACEA/05/2018 – Odluka EACEA-e kojom je odbijena tužiteljeva prijava zbog nepoštovanja uvjeta – Odluka Komisije o odbacivanju upravne tužbe u vezi s odlukom EACEA-e – Pojam europskog poduzetnika – Natječaj otvoren samo za kandidate koji su u izravnom ili većinskom vlasništvu državljana država članica Unije ili državljana drugih europskih država koje sudjeluju u potprogramu – Pogreške u ocjeni – Nedostatnost pregleda dokumenata priloženih uz prijavu – Proporcionalnost”)	10
2022/C 311/15	Predmet T-357/21: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Jose A. Alfonso Arpon/EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije PLUMAFlex by Roal – Raniji figurativni žig Europske unije PUMA – Relativni razlog za odbijanje – Povreda ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)	11
2022/C 311/16	Predmet T-331/22: Tužba podnesena 31. svibnja 2022. – NLVOW/Komisija	12
2022/C 311/17	Predmet T-344/22: Tužba podnesena 9. lipnja 2022. – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie/Komisija	13

2022/C 311/18	Predmet T-346/22: Tužba podnesena 3. lipnja 2022. – Föreningen Svenskt Landskapsskydd/Komisija	15
2022/C 311/19	Predmet T-366/22: Tužba podnesena 17. lipnja 2022. – Ryanair/Komisija	16
2022/C 311/20	Predmet T-378/22: Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans) . .	17
2022/C 311/21	Predmet T-379/22: Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans) . .	18
2022/C 311/22	Predmet T-390/22: Tužba podnesena 2. srpnja 2022. – Mndoiants/Vijeće	18
2022/C 311/23	Predmet T-391/22: Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Société générale i dr./SRB	19
2022/C 311/24	Predmet T-392/22: Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Confédération nationale du Crédit mutuel i dr./SRB	21
2022/C 311/25	Predmet T-393/22: Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – BPCE i dr./SRB	22
2022/C 311/26	Predmet T-394/22: Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Banque postale/SRB	22
2022/C 311/27	Predmet T-410/22: Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Crédit agricole i dr./SRB	23
2022/C 311/28	Predmet T-411/22: Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – Dexia Crédit Local/SRB	24
2022/C 311/29	Predmet T-420/22: Tužba podnesena 7. srpnja 2022. – BNP Paribas/SRB	25

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 311/01)***Posljednja objava**

SL C 303, 8.8.2022.

Prethodne objave

SL C 294, 1.8.2022.

SL C 284, 25.7.2022.

SL C 276, 18.7.2022.

SL C 266, 11.7.2022.

SL C 257, 4.7.2022.

SL C 244, 27.6.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 6. siječnja 2022. podnio QC protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2021. u predmetu T-77/21, QC/Komisija

(Predmet C-14/22 P)

(2022/C 311/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: QC (zastupnik: F. Moyses, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 30. lipnja 2022. Sud (deveto vijeće) je odbio žalbu kao očito neosnovanu te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 24. veljače 2022. podnio HG protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 15. prosinca 2021. u predmetu T-693/16 P RENV-RX, HG/Komisija

(Predmet C-150/22 P)

(2022/C 311/03)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: HG (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 30. lipnja 2022. Sud (deseto vijeće) je odbacio žalbu zbog očite nenadležnosti Suda te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 11. travnja 2022. podnio Calrose Rice protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 11. veljače 2022. u predmetu T-459/21, Calrose Rice/EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Predmet C-253/22 P)

(2022/C 311/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Calrose Rice (zastupnik: H. Raychev, адвокат)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Ricegrowers Ltd

Rješenjem od 6. srpnja 2022. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da Calrose Rice treba snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2022. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – M. D./„Tez Tour” UAB

(Predmet C-299/22)

(2022/C 311/05)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M. D.

Tuženik: „Tez Tour” UAB

Treća strana: „Fridmis” UAB

Prethodna pitanja

1. Je li za donošenje zaključka da su se na odredištu ili u njegovoj neposrednoj blizini pojavile izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći u smislu članka 12. stavka 2. prve rečenice Direktive (EU) 2015/2302⁽¹⁾ nužno da su službena tijela javne vlasti zemlje polazišta i/ili odredišta izdala upozorenje da se ne putuje nepotrebno i/ili da je za zemlju odredišta (a možda i zemlju polazišta) određeno da se nalazi u području povećane opasnosti?
2. Prilikom ocjenjivanja postoje li u trenutku raskida ugovora o putovanju u paket aranžmanu na odredištu ili u njegovoj neposrednoj blizini izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći te imaju li one značajan utjecaj na izvršenje paket aranžmana: (i) treba li u obzir uzeti samo objektivne okolnosti, to jest je li značajan utjecaj na izvršenje paket aranžmana povezan samo s objektivnom nemogućnošću te mora li ga se tumačiti na način da obuhvaća samo slučajeve u kojima je ugovor i fizički i pravno postao nemoguć ili ipak obuhvaća i slučajeve u kojima izvršenje ugovora nije nemoguće, ali je (u ovom slučaju zbog osnovanog straha od bolesti COVID-19) postalo složeno i/ili ekonomski neisplativo (s obzirom na sigurnost putnika, opasnost za njihovo zdravlje i/ili život, mogućnost ostvarenja ciljeva putovanja); (ii) jesu li relevantni subjektivni čimbenici, kao što je činjenica da odrasle osobe putuju s djecom mlađom od 14 godina ili pripadnost visoko rizičnoj skupini zbog putnikove dobi ili zdravstvenog stanja itd.? Ima li putnik pravo raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu ako, zbog pandemije i povezanih okolnosti, prema mišljenju prosječnog putnika, putovanje u odredište i iz njega postane nesigurno, može mu izazvati neugodnosti ili kod njega stvara osnovan strah od opasnosti za zdravlje ili od zaraze opasnim virusom?
3. Utječe li činjenica da su okolnosti na koje se putnik poziva već nastupile ili se njihovo nastupanje pretpostavljalo/bilo vjerojatno kada je putovanje rezervirano na neki način na pravo na raskid ugovora bez plaćanja naknade za raskid (primjerice, ako takvo pravo nije priznato, ako vrijede stroži kriteriji za ocjenjivanje valjanosti negativnog utjecaja na izvršenje paket aranžmana, itd.)? Kada se kriterij razumne predvidljivosti primjenjuje u kontekstu pandemije, treba li u obzir uzeti činjenicu da je, unatoč tomu što je Svjetska zdravstvena organizacija (SZO) informacije o širenju virusa objavila prije sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu, tijek i posljedice pandemije bilo teško predvidjeti, da nije bilo mjera kojima bi se dokazano moglo držati bolest pod kontrolom kao ni dovoljno podataka o samoj zarazi te da se u razdoblju od rezervacije putovanja do raskida ugovora povećao broj slučajeva zaraze?

4. Prilikom ocjenjivanja postoje li u trenutku raskida ugovora o putovanju u paket aranžmanu na određitu ili u njegovoj neposrednoj blizini izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći te imaju li one značajan utjecaj na izvršenje paket aranžmana, odnosi li se pojam „određite ili njegova neposredna blizina” samo na zemlju određita ili, uzimajući u obzir prirodu izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjeći, to jest zaraznu virusnu bolest, ujedno i zemlju polazišta kao i sva mjesta povezana s odlaskom na putovanje i povratkom s njega (mjesta presjedanja, određena prijevozna sredstva itd.)?

(¹) Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2022. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) –
CROSS Zlín a.s./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**

(Predmet C-303/22)

(2022/C 311/06)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Brně (Češka Republika)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CROSS Zlín a.s.

Tuženik: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Prethodno pitanje

Je li češko pravno uređenje kojim se omogućuje javnom naručitelju da sklopi ugovor o javnoj nabavi prije podnošenja tužbe sudu nadležnom za ispitivanje zakonitosti odluke o isključenju ponuditelja, koju je u drugostupanjskom postupku donio Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Ured za zaštitu tržišnog natjecanja, Češka Republika), u skladu s člankom 2. stavkom 3. i člankom 2.a stavkom 2. Direktive 89/665/EEZ (¹) u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

(¹) Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989, L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – FT/DW

(Predmet C-307/22)

(2022/C 311/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FT

Tuženik: DW

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 3. prvu rečenicu u vezi s člankom 12. stavkom 5. Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (Opća uredba o zaštiti podataka) tumačiti na način da voditelj obrade (u ovom predmetu: liječnik koji obavlja liječenje) nije obvezan ispitaniku (u ovom predmetu: pacijent) bez naknade osigurati prvu kopiju njegovih osobnih podataka koje je obradio ako ispitanik kopiju ne traži u svrhu ostvarenja ciljeva navedenih u uvodnoj izjavi 63. prvoj rečenici Opće uredbe o zaštiti podataka, kako bi bio svjestan obrade svojih osobnih podataka i provjerio njezinu zakonitost, nego kako bi ostvario drugu, ali legitimnu, svrhu koja nije povezana sa zaštitom podataka (u ovom predmetu: provjera postojanja zahtjeva s osnove pravne odgovornosti liječnika)?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:
 - a) Može li se i nacionalna odredba države članice donesena prije stupanja na snagu Opće uredbe o zaštiti podataka smatrati ograničenjem prava koje proizlazi iz članka 15. stavka 3. prve rečenice u vezi s člankom 12. stavkom 5. Opće uredbe o zaštiti podataka na besplatno osiguravanje kopije osobnih podataka koje je voditelj obrade obradio u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom (i) Opće uredbe o zaštiti podataka?
 - b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. a): treba li članak 23. stavak 1. točku (i) Opće uredbe o zaštiti podataka tumačiti na način da tamo navedena prava i slobode drugih osoba obuhvaćaju i njihov interes da ih se oslobodi troškova povezanih s predajom kopije podataka u skladu s člankom 15. stavkom 3. prvom rečenicom Opće uredbe o zaštiti podataka i drugih izdataka prouzročenih osiguravanjem kopije?
 - c) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. b): može li se u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom (i) Opće uredbe o zaštiti podataka ograničenjem obveza i prava koji proizlaze iz članka 15. stavka 3. prve rečenice u vezi s člankom 12. stavkom 5. Opće uredbe o zaštiti podataka smatrati nacionalna odredba kojom se u odnosu između pacijenta i liječnika, kada liječnik pacijentu izdaje kopiju pacijentovih osobnih podataka iz njegove medicinske dokumentacije, uvijek i neovisno o konkretnim okolnostima pojedinačnog slučaja predviđa pravo liječnika da od pacijenta zahtijeva nadoknadu troškova?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na pitanja 2. a), 2. b) ili 2. c): obuhvaća li pravo iz članka 15. stavka 3. prve rečenice Opće uredbe o zaštiti podataka u odnosu između liječnika i pacijenta pravo na predaju kopija svih dijelova medicinske dokumentacije pacijenta koji sadržavaju osobne podatke pacijenta ili je to pravo usmjereno samo na predaju kopije osobnih podataka pacijenta kao takvu, pri čemu je liječniku koji je obradio podatke prepušteno odlučiti na koji će način dotičnom pacijentu kompilirati podatke?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio Elegktiko Synedrio (Grčka) –
ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a/Elliniko Dimosio**

(Predmet C-313/22)

(2022/C 311/08)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Elegktiko Synedrio

Stranke

Tužitelj: ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a

Tuženik: Elliniko Dimosio

Prethodna pitanja

1. U skladu s odredbama: (i.) članka 30. stavaka 1., 3. i 4. Uredbe br. 1260/1999 ⁽¹⁾ i pravila br. 1 iz točke 1.9. Uredbe br. 1685/2000 ⁽²⁾; (ii.) članka 4. stavka 3. Uredbe br. 70/2001 te (iii.) članka 38. i članka 39. stavka 1. Uredbe br. 1260/1999, članka 4. Uredbe br. 438/2001 ⁽³⁾, članka 2. stavka 2. Uredbe br. 448/2001 ⁽⁴⁾, članka 1. stavka 2. Uredbe br. 2988/1995 ⁽⁵⁾ i članka 14. Uredbe br. 659/1999 ⁽⁶⁾, predstavlja li prodaja poduzeća korisnika potpore, zajedno s njegovom imovinom, automatski toliko značajnu promjenu uvjeta za provedbu sufinanciranog ulaganja u to poduzeće da ta prodaja sama po sebi može opravdati nacionalnu odredbu poput odredbe članka 18. stavka 5. Međuministarske uredbe br. 192249/EYS 4057/19.8.2002 (Ministarska uredba br. 9216/EYS 916/12.2-18.2.2004) kojom se propisuje apsolutna zabrana prijenosa nekretnina poduzeća korisnika potpore tijekom duljeg razdoblja, pod prijetnjom potpunog ili djelomičnog opoziva odluke o dodjeli potpore i potpunog ili djelomičnog povrata dodijeljene javne potpore?
2. Treba li odredbe: (i.) članka 30. stavka 4. Uredbe br. 1260/1999; (ii.) članka 4. stavka 3. Uredbe br. 70/2001 ⁽⁷⁾ i točke 4.12. Smjernica za regionalne državne potpore u pogledu načela kontinuiteta malih i srednjih poduzeća korisnika potpora te (iii.) članaka 38. i 39. Uredbe br. 1260/1999, članka 2. stavka 2. Uredbe br. 448/2001, članka 1. stavka 2. te članaka 2. i 4. Uredbe br. 2988/1995, kao i članka 14. Uredbe br. 659/1999, tumačiti na način da prodaja nepokretne imovine i samog poduzeća korisnika potpore u kontekstu internog sporazuma koji su radi profitabilnosti društva sklopili njegovi dioničari, ne dovodi do značajne promjene mjere sufinanciranja ili do neopravdane prednosti jedne od stranaka, pa stoga ne predstavlja nepravilnost ili razlog za povrat potpore, ako pritom uvjeti za provedbu ulaganja nisu promijenjeni, a prijenos podliježe pravnom sustavu na temelju kojeg prenositelj i preuzimatelj solidarno odgovaraju za dugove i obveze koji su postojali u trenutku prijenosa?
3. Zahtijevaju li odredbe članaka 17., 52. i 53. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo pravne sigurnosti, u vezi s člankom 1. (Prvog) dodatnog protokola uz EKLJP, to da između mjera financijskog ispravka i povrata potpora iz članka 38. [stavka 1.] točke (h) i članka 39. stavka 1. Uredbe br. 1260/1999, članka 2. stavka 2. Uredbe br. 448/2001, članka 4. Uredbe br. 2988/1995 i članka 14. Uredbe br. 659/1999, te prava na zaštitu „imovine” korisnika potpore treba postići pravu ravnotežu, što rezultira djelomičnim ili potpunim oslobođenjem korisnika od obveze, čak i ako se utvrdi da je došlo do značajne promjene financirane aktivnosti ili da je došlo do stjecanja bez osnove uslijed prijenosa aktivnosti?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1260/1999 od 21. lipnja 1999. o utvrđivanju općih odredaba o strukturnim fondovima (SL 1999., L 161, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1685/2000 od 28. srpnja 2000. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturnih fondova (SL 2000., L 193, str. 39.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 438/2001 od 2. ožujka 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 u vezi sa sustavima upravljanja i kontrole za pomoć dodijeljenu iz strukturnih fondova (SL 2001., L 63, str. 21.)

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 448/2001 od 2. ožujka 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 u vezi s postupkom za izradu financijskih ispravaka pomoći koja je dodijeljena iz strukturnih fondova (SL 2001., L 64, str. 13.)

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

⁽⁷⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 70/2001 od 12. siječnja 2001. o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državne potpore malim i srednjim poduzećima (SL 2001., L 10, str. 33.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Weingut A/Land Rheinland-Pfalz**

(Predmet C-354/22)

(2022/C 311/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Weingut A

Druga stranka u revizijskom postupku: Land Rheinland-Pfalz

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da se vino u potpunosti proizvelo na poljoprivrednom gospodarstvu koje se bavi vinogradarstvom po kojem je vino nazvano u smislu članka 54. stavka 1. drugog podstavka Delegirane uredbe (EU) 2019/33 ⁽¹⁾ ako se tiještenje provodi u objektu za tiještenje koji je na 24 sata unajmljen od drugog poljoprivrednog gospodarstva koje se bavi vinogradarstvom i koji je za to vrijeme isključivo na raspolaganju poljoprivrednom gospodarstvu koje se bavi vinogradarstvom po kojem je vino nazvano?
2. Je li u slučaju potvrdnog odgovora potrebno da tiještenje provode zaposlenici poljoprivrednog gospodarstva koje se bavi vinogradarstvom po kojem je vino nazvano ili, u svakom slučaju, da nadziru tiještenje na licu mjesta ili tiještenje mogu provesti i zaposlenici poljoprivrednog gospodarstva koje se bavi vinogradarstvom koje iznajmljuje objekt za tiještenje u skladu s uputama poljoprivrednog gospodarstva koje se bavi vinogradarstvom po kojem je vino nazvano?
3. Ako tiještenje mogu provesti i zaposlenici poljoprivrednog gospodarstva koje se bavi vinogradarstvom koje iznajmljuje objekt za tiještenje, smije li se tim zaposlenicima dodijeliti ovlast da u slučaju iznenadnih problema interveniraju u tiještenje na temelju samostalne odluke?
4. Protivi li se pripisivanju proizvodnje vina poljoprivrednom gospodarstvu koje se bavi vinogradarstvom po kojem je vino nazvano ako poljoprivredno gospodarstvo koje se bavi vinogradarstvom koje iznajmljuje objekt za tiještenje i provodi tiještenje ima osobni interes u pogledu načina provedbe tiještenja zato što je u ugovoru o upravljanju vinogradima sklopljenom i s tim gospodarstvom dogovoren i dodatak po hektolitr vina „Kabinett”, „Spätlese” i „Auslese” koji ovisi o prinosu i kvaliteti, što je dodatak naknadi za upravljanje po površini?

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/33 od 17. listopada 2018. o dopuni Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za zaštitu oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla i tradicionalnih izraza u sektoru vina, postupka podnošenja prigovora, ograničenja upotrebe, izmjena specifikacija proizvoda, poništenja zaštite te označivanja i prezentiranja (SL 2019., L 9, str. 2.), kako je zadnje izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2021/1375 od 11. lipnja 2021. (SL 2021., L 297, str. 16.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Corneli/ESB

(Predmet T-501/19) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima – Odluka 2004/258/EZ – Odluka ESB-a o stavljanju Banca Carige pod privremenu upravu – Odbijanje pristupa – Iznimka koja se odnosi na zaštitu povjerljivosti podataka koji su kao takvi zaštićeni na temelju prava Unije – Opća pretpostavka povjerljivosti – Pojam povjerljivih podataka – Obveza obrazlaganja”)

(2022/C 311/10)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastupnik: F. Ferraro, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner, A. Riso i M. Van Hoecke, agenti, uz asistenciju D. Sarmiento Ramírez-Escudero, odvjetnika)

Predmet

Tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje Odluke Europske središnje banke (ESB) br. LS/LDG/19/182 od 29. svibnja 2019., kojom je odbijen pristup Odluci ESB-a od 1. siječnja 2019. o stavljanju društva Banca Carige S.p.A pod privremenu upravu.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europske središnje banke (ESB) od 29. svibnja 2019. kojom je odbijen pristup Odluci ESB-a od 1. siječnja 2019. o stavljanju društva Banca Carige S.p.A pod privremenu upravu.
2. ESB-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 312, 16. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2022. – Anglo Austrian AAB i Belegging-Maatschappij „Far-East”/ESB

(Predmet T-797/19) ⁽¹⁾

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Posebne nadzorne zadaće povjerene ESB-u – Odluka o oduzimanju odobrenja za rad kreditne institucije – Teška povreda nacionalnih odredbi o prenošenju Direktive 2005/60/EZ – Proporcionalnost – Povreda zakonodavstva o upravljanju kreditnim institucijama – Prava obrane – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”)

(2022/C 311/11)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Anglo Austrian AAB AG, prije Anglo Austrian AAB Bank AG (Beč, Austrija), Belegging-Maatschappij „Far-East” BV (Velp, Nizozemska) (zastupnici: M. Ketzer i O. Behrends, odvjetnici)

Tuženici: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseto, E. Yoo i V. Hümpfner, agenti)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelji zahtijevaju poništenje odluke ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 Europske središnje banke (ESB) od 14. studenoga 2019., kojom je potonja oduzela AAB Banku odobrenje za početak poslovanja kreditne institucije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društva Anglo Austrian AAB AG i Belegging-Maatschappij „Far-East” BV će, osim vlastitih, snositi troškove Europske središnje banke, uključujući i one koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 10, 13. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorrent)

(Predmet T-337/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Odluka žalbenog vijeća o opozivu ranije odluke – Članak 103. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 – Zahtjev za pretvaranje u nacionalnu prijavu žiga – Razlog isključenja pretvaranja – Neuporaba žiga Europske unije – Članak 139. stavak 2. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Pravo na saslušanje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)

(2022/C 311/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hochmann Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Njemačka) (zastupnik: J. Jennings, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder i E. Markakis, agenti)

Predmet

Tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj traži poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 30. ožujka 2020. (predmet R 187/2020-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hochmann Marketing GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 255, 3. 8. 2020.

Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2022. – Munich/EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)**(Predmet T-502/20) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije MUNICH10A.T.M. – Raniji nacionalni figurativni žigovi i raniji figurativni žigovi Europske unije MUNICH – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti proizvoda i usluga – Nepostojanje estetske komplementarnosti – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) – Nepostojanje povrede ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001) – Prava obrane”)

(2022/C 311/13)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španjolska) (zastupnik: M. del Mar Guix Vilanova, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Tone Watch, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. López Martínez, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 25. ožujka 2020. (predmet R 2472/2018-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između tužitelja i intervenijenta.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Munich, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 329, 5. 10. 2020.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Leonine Distribution/Komisija**(Predmet T-641/20) ⁽¹⁾**

(„Kultura – Program „Kreativna Europa” (2014. – 2020.) – Potprogram „Media” – Poziv na podnošenje prijedloga EACEA/05/2018 – Odluka EACEA-e kojom je odbijena tužiteljeva prijava zbog nepoštovanja uvjeta – Odluka Komisije o odbacivanju upravne tužbe u vezi s odlukom EACEA-e – Pojam europskog poduzetnika – Natječaj otvoren samo za kandidate koji su u izravnom ili većinskom vlasništvu državljana država članica Unije ili državljana drugih europskih država koje sudjeluju u potprogramu – Pogreške u ocjeni – Nedostatnost pregleda dokumenata priloženih uz prijavu – Proporcionalnost”)

(2022/C 311/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Leonine Distribution GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: J. Kreile, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: W. Farrell i A. Katsimerou, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu djelatnost i kulturu (zastupnici: H. Monet, N. Sbrilli i V. Kasparian, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje Provedbene odluke Komisije C(2020) 5515 final od 10. kolovoza 2020. kojom je odbijena upravna tužba podnesena na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) protiv odluke Europske izvršne agencije za obrazovanje, audiovizualnu djelatnost i kulturu (EACEA) od 12. svibnja 2020. kojom se odbija njegova prijava za bespovratna sredstva podnesena u okviru poziva na podnošenje prijedloga „Potpora za distribuciju nenacionalnih filmova – Program automatske potpore kinematografima” (EACEA/05/2018).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Leonine Distribution GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.
3. Europska izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu djelatnost i kulturu (EACEA) snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 19, 18. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Jose A. Alfonso Arpon/EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal)

(Predmet T-357/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije PLUMAFlex by Roal – Raniji figurativni žig Europske unije PUMA – Relativni razlog za odbijanje – Povreda ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 311/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jose A. Alfonso Arpon SL (Arnedo, Španjolska) (zastupnik: C. Hernández Hernández, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)

Predmet

Tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj traži poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 6. travnja 2021. (predmet R 2991/2019-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Jose A. Alfonso Arpon SL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.

Tužba podnesena 31. svibnja 2022. – NLVOW/Komisija**(Predmet T-331/22)**

(2022/C 311/16)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbines (NLVOW) (Annerveenschekanaal, Nizozemska) (zastupnici: G. Byrne, *Barrister-at-law*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022. i kojom je tužitelj zahtjev za interno preispitivanje od 10. prosinca 2021. proglašen nedopuštenim;
- nadalje i/ili podredno, utvrdi da je Komisija nezakonito propustila djelovati kad se tužiteljevim dopisom od 10. prosinca 2021. to od nje zahtijevalo u skladu s postupkom sadržanim u članku 265. UFEU-a i/ili nije definirala svoje stajalište o tužiteljevoj pritužbi sadržanoj u tom dopisu;
- utvrdi da je, u okolnostima u kojima nizozemski nacionalni energetske i klimatski plan (u daljnjem tekstu: NEKP) nije usklađen s Aarhuškom konvencijom, potonji Komisija nezakonito ocijenila i/ili donijela i/ili objavila, te je stoga u suprotnosti s pravom Unije i međunarodnim pravom i/ili je nezakonit;
- utvrdi da Komisija nije ispunila pozitivne obveze koje ima na temelju prava Unije i međunarodnog prava da poduzme takve mjere koje su bile nužne i prikladne, kako bi se razmotrila i/ili ispravila neusklađenost nizozemskog NEKP-a s Aarhuškom konvencijom;
- utvrdi da „Uredba o upravljanju” (Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetske unijom i djelovanjem u području klime) ⁽¹⁾ ne primjenjuje odredbe Aarhuške konvencije, uključujući njezin članak 7., te kao takva nije usklađena pravom Unije u području okoliša i međunarodnim pravom u području okoliša te je stoga nezakonita;
- uzimajući u obzir to što NEKP-ovi, a osobito nizozemski NEKP, nisu usklađeni s Aarhuškom konvencijom, utvrdi da činjenica da Komisija nije ispunila obveze koje ima na temelju Uredbe o upravljanju predstavlja povredu navedene uredbe, povredu konvencije i, štoviše, povredu Ugovorâ;
- naloži Komisije snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da treba poništiti Komisijinu odluku koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022.
 - Tužitelj je Komisiji podnio zahtjev dopisom od 10. prosinca 2021. U odgovoru na navedeni tužiteljev zahtjev Komisija je smatrala je on nedopušten. Navodi se da Komisijina odluka predstavlja upravni akt kako je definiran Aarhuškom konvencijom (kako je izmijenjena) ⁽²⁾. Tužitelj tvrdi da je Komisijina odluka u tom pogledu u cijelosti pogrešna, predstavlja povredu prava Unije u području okoliša i međunarodnog prava u području okoliša te povredu Ugovorâ. Tužitelj navodi da je Komisija povrijedila pozitivne obveze koje ima na temelju Ugovorâ i međunarodnog prava, uključujući članke 3., 6. i 7. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhuška konvencija).

- Tužitelj nadalje tvrdi da je Komisijina pobijana odluka povrijedila sekundarno pravo Unije, uključujući članke 9. i 10. Aarhuške uredbe (kako je izmijenjena). Tužitelj tvrdi da Komisijina odluka povrjeđuje njegovo pravo pristupa pravosuđu u pitanjima okoliša na temelju Aarhuške konvencije i Aarhuške uredbe (kako je izmijenjena). Tužitelj nadalje ističe da Komisijin upravni akt, kako je definiran Aarhuškom uredbom, kako je izmijenjena, predstavlja povredu Ugovora.
2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojeg se nastavno na prvi tužbeni razlog i podredno njemu, navodi da Komisija nije postupila u smislu članka 265. UFEU-a, u vezi s NEKP-ovima koje je Komisija ocjenjivala, koje je donijela i objavila, uključujući osobito nizozemski NEKP.
- Time što nije postupila na temelju tužiteljeva zahtjeva za interno preispitivanje koji je podnesen u skladu s člankom 265. UFEU-a, Komisija je povrijedila pozitivne obveze koje ima na temelju Ugovora, uključujući osobito članak 3. UFEU-a i članak 191. UFEU-a. Ova povreda odražava i očitu povredu međunarodnog običajnog i ugovornog prava te običajnog i ugovornog prava Unije, uključujući članke 3., 6. i 7. Aarhuške konvencije, članke 9. i 10. Aarhuške uredbe (kako je izmijenjena), i Odluku VII/8f (kako je izmijenjena), donesenu 21. listopada 2021.
3. Treći tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi prigovor nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a, u vezi s Komisijinom ocjenom i/ili donošenjem i/ili objavom nizozemskog NEKP-a, i u vezi s time što Komisija nije osigurala postupanje u skladu s Aarhuškom konvencijom.
4. Četvrti tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi nezakonitost na temelju članka 277. UFEU-a u vezi s poštovanjem Uredbe o upravljanju. ⁽³⁾

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetske unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uređaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 328, str. 1.)
- ⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006. L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2021/1767 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. listopada 2021. (SL 2021., L 356, str. 1.)
- ⁽³⁾ Vidjeti napomenu 1.

Tužba podnesena 9. lipnja 2022. – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie/Komisija

(Predmet T-344/22)

(2022/C 311/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie (Schettens, Nizozemska) (zastupnik: G. Byrne, *Barrister-at-Law*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži poništenje Komisijine odluke koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022. i kojom se kao nedopušten odbacuje tužiteljev zahtjev za provođenje internog preispitivanja s obrazloženjem da taj zahtjev povrjeđuje Ugovore;

- ustoli podredno, utvrdi da je Komisija nezakonito propustila djelovati na temelju članka 265. UFEU-a;
- utvrdi da je Komisija nezakonito ocijenila i/ili donijela i/ili objavila nizozemski nacionalni energetska i klimatski plan (u daljnjem tekstu: NECP) s obzirom na to da on nije u skladu s Arhuškom konvencijom i stoga povređuje pravo Unije i međunarodno pravo i/ili je nezakonit;
- utvrdi da je Komisija nije ispunila svoje pozitivne obveze koje ima na temelju prava Unije i međunarodnog prava, a koje se odnose na poduzimanje nužnih i prikladnih mjera kako bi riješila i/ili ispravila neusklađenost nizozemskog NECP-a s Arhuškom konvencijom;
- utvrdi da se Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ ne daje učinak odredbama Arhuške konvencije, uključujući njezin članak 7., te je kao takva neusklađena s pravom Unije i međunarodnim pravom i stoga nezakonita;
- uzimajući u obzir neusklađenost NECP-ova i, osobito, nizozemskog NECP-a, s Arhuškom konvencijom, utvrdi da je, time što nije ispunila obveze koje ima na temelju Uredbe (EU) 2018/1999, Komisija povrijedila navedenu uredbu, Konvenciju te, osim toga, i Ugovore;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijinu odluku koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022. treba poništiti jer se njome povređuju Ugovori i pravo okoliša. U prosincu 2021. tužitelj je Komisiji podnio zahtjev za provođenje internog preispitivanja o pitanjima navedenima u tom zahtjevu u pogledu prava okoliša. Komisija je na taj tužiteljev zahtjev za interno preispitivanje odgovorila tako da ga je proglasila nedopuštenim. Tužitelj tvrdi da je Komisijina odluka u tom pogledu u osnovi pogrešna, povređuje pravo Unije i međunarodno pravo okoliša te predstavlja povredu Ugovora. Tužitelj ističe da Komisija povređuje pozitivne i negativne obveze koje ima na temelju Ugovora i međunarodnog prava, uključujući članke 3., 6. i 7. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (u daljnjem tekstu: Arhuška konvencija). Nadalje, tužitelj tvrdi da se spornom Komisijinom odlukom povređuje sekundarno zakonodavstvo Unije, uključujući članke 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ i/ili povređuju obveze koje Komisija ima na temelju Uredbe (EU) 2018/1999. Nadalje, tužitelj navodi da se Komisijinom odlukom povređuje njegovo pravo na pristup pravosuđu na temelju Arhuške konvencije i Arhuške uredbe (kako je izmijenjena).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a, u vezi s NECP-ovima koje je ocijenila, donijela i objavila, uključujući, osobito, sporni nizozemski NECP. Time što je propustila djelovati Komisija nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora i međunarodnog prava, uključujući članke 3., 6. i 7. Arhuške Konvencije. Tužitelj nadalje tvrdi da se Komisijinom propuštanjem povređuje sekundarno zakonodavstvo Unije uključujući, među ostalim, članke 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (kako je izmijenjena).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da time što Komisija nije osigurala punu sukladnost nizozemskog NECP-a s Arhuškom konvencijom znači da je navedeni NECP u svakom relevantnom trenutku bio, i trenutno je, ocijenjen, donesen i objavljen uz očitu povredu prava Unije i međunarodnog prava i da je stoga nezakonit. U tom pogledu tužitelj nadalje tvrdi da to što Komisija nije donijela i/ili poduzela prikladne mjere kako bi riješila ili ispravila prethodno navedeno predstavlja Komisijino propuštanje kojim se povređuje članak 265. UFEU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Uredbom (EU) 2018/1999 ne daje učinak odredbama Arhuške konvencije, uključujući njezin članak 7., te da kao takva nije u skladu s Unijinim i međunarodnim pravom okoliša. Usto ili podredno, tužitelj tvrdi da se Uredbom (EU) 2018/1999 povređuju Ugovori. Prema tome, tužitelj tvrdi da se Uredbu (EU) 2018/1999 treba proglasiti nezakonitom.

- (¹) Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetsom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uređaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 328, str. 1.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str.13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

Tužba podnesena 3. lipnja 2022. – Föreningen Svenskt Landskapsskydd/Komisija

(Predmet T-346/22)

(2022/C 311/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Föreningen Svenskt Landskapsskydd (Höganäs, Švedska) (zastupnici: G. Byrne, *Barrister-at-Law*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži poništenje Komisijine odluke kojom se kao nedopušten odbacuje tužiteljev zahtjev za provođenje internog preispitivanja, koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022., s obrazloženjem da taj zahtjev povređuje Ugovore;
- usto/ili podredno, utvrdi da je Komisija nezakonito propustila djelovati na temelju članka 265. UFEU-a;
- utvrdi da je Komisija nezakonito ocijenila i/ili donijela i/ili objavila švedski nacionalni energetska i klimatski plan (u daljnjem tekstu: NECP) s obzirom na to da on nije u skladu s Arhuškom konvencijom i stoga povređuje pravo Unije i međunarodno pravo i/ili je nezakonit;
- utvrdi da je Komisija povrijedila svoje pozitivne obveze koje ima na temelju prava Unije i međunarodnog prava, a koje se odnose na poduzimanje nužnih i prikladnih mjera kako bi riješila i/ili ispravila neusklađenost švedskog NECP-a s Arhuškom konvencijom;
- utvrdi da se Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća (¹) ne daje učinak odredbama Arhuške konvencije, uključujući njezin članak 7., te je kao takva neusklađena s pravom Unije i međunarodnim pravom okoliša i stoga nezakonita;
- uzimajući u obzir neusklađenost NECP-ova i, osobito, švedskog NECP-a, s Arhuškom konvencijom, utvrdi da je, time što je povrijedila obveze koje ima na temelju Uredbe (EU) 2018/1999, Komisija povrijedila navedenu uredbu, Konvenciju te, osim toga, i Ugovore;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijinu odluku koja je tužitelju dostavljena dopisom od 1. travnja 2022. treba poništiti. Dopisom od 15. prosinca 2021. tužitelj je Komisiji podnio zahtjev. Komisija je na tužiteljev zahtjev, upućen prethodno navedenim dopisom, odgovorila tako da ga je proglasila nedopuštenim. Tužitelj tvrdi da je Komisijina odluka u tom pogledu u osnovi pogrešna, povređuje pravo Unije i međunarodno pravo okoliša te čini povredu Ugovorâ. Tužitelj ističe da Komisija povređuje svoje pozitivne obveze koje ima na temelju Ugovorâ i međunarodnog prava, uključujući članke 3., 6. i 7. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (u daljnjem tekstu: Arhuška konvencija). Nadalje, tužitelj tvrdi da se spornom Komisijinom odlukom povređuje sekundarno zakonodavstvo Unije, uključujući članke 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća^(?). Tužitelj tvrdi da se Komisijinom odlukom povređuje njegovo pravo na pristup pravosuđu na temelju Arhuške konvencije i Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (kako je izmijenjena).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a, u vezi s NECP-ovima koje je ocijenila, donijela i objavila, uključujući, osobito, sporni švedski NECP. Time što je propustila djelovati Komisija je povrijedila obveze koje ima na temelju Ugovorâ i međunarodnog prava, uključujući članke 3., 6. i 7. Arhuške Konvencije. Tužitelj nadalje tvrdi da se Komisijinim propuštanjem povređuje sekundarno zakonodavstvo Unije uključujući, među ostalim, članke 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (kako je izmijenjena).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da time što Komisija nije osigurala potpunu usklađenost švedskog NECP-a s Arhuškom konvencijom znači da je navedeni NECP u svakom relevantnom trenutku bio, i trenutačno je, ocijenjen, donesen i objavljen uz očitu povredu prava Unije i međunarodnog prava i da je stoga nezakonit.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Uredbom (EU) 2018/1999 ne daje učinak odredbama Arhuške konvencije, uključujući njezin članak 7., te da kao takva nije u skladu s Unijinim i međunarodnim pravom okoliša. Usto ili podredno, tužitelj tvrdi da se Uredbom (EU) 2018/1999 povređuju Ugovori. Prema tome, tužitelj tvrdi da Uredbu (EU) 2018/1999 treba proglasiti nezakonitom.

(¹) Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetske unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uređaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 328, str. 1.)

(²) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str.13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

Tužba podnesena 17. lipnja 2022. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-366/22)

(2022/C 311/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije (EU) od 26. srpnja 2021. o državnoj potpori SA.56867 (2020/N, ex 2020/PN) – Njemačka – Naknada štete koju je društvu Condor Flugdienst GmbH uzrokovala pandemija bolesti COVID-19 ⁽¹⁾; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

- Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a i počinila očite pogreške u ocjeni pri određivanju proporcionalnosti potpore u odnosu na štetu koju je prouzročila pandemija bolesti COVID-19.
- Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Odlukom povrjeđuju posebne odredbe UFEU-a i opća načela prava Unije na kojim se temelji liberalizacija zračnog prometa EU-a od kasnih 1980-ih, tj., nediskriminacija, slobodno pružanje usluga i sloboda poslovnog nastana, kao i Uredba 1008/2008 ⁽²⁾.
- Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija unatoč ozbiljnim poteškoćama nije pokrenula formalni ispitni postupak te je time povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
- Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2022, C/177, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) (SL 2008., L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Predmet T-378/22)

(2022/C 311/20)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Diesel SpA (Breganze, Italija) (zastupnici: F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija verbalnog žiga Joggjeans – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 180 919

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. travnja 2022. u predmetu R 1073/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti prihvati tužbu društva Diesel SpA i poništi pobijanu odluku;

— naloži intervenijentu snošenje troškova, uključujući sve troškove ranijih faza ovog postupka.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 60. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Predmet T-379/22)

(2022/C 311/21)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Diesel SpA (Breganze, Italija) (zastupnici: F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije Joggjeans – žig Europske unije br. 18 187 200

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. travnja 2022. u predmetu R 1074/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu koju je podnijelo društvo Diesel SpA u cijelosti i poništi pobijanu odluku;
- naloži intervenijentu snošenje troškova, uključujući svih troškova ranijih faza ovog postupka.

Tužbeni razlog

— povreda članka 60. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 2. srpnja 2022. – Mndoiants/Vijeće

(Predmet T-390/22)

(2022/C 311/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Sergej Mndoiants (Moskva, Rusija) (zastupnici: F. Bélet i P. Tkhor, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/582 ⁽¹⁾ od 8. travnja 2022. u dijelu u kojem se ime tužitelja dodaje Prilogu I. Odluci Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014.;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/581 ⁽²⁾ od 8. travnja 2022. u dijelu u kojem se ime tužitelja dodaje Prilogu I. Uredbi Vijeća (EU) br. 2014/269 od 17. ožujka 2014.;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu i prava na obvezu obrazlaganja. Tužitelj tvrdi da mu informacije koje je dostavilo Vijeće ne omogućavaju da se brani na temelju toga što, s jedne strane, informacije koje je dostavilo Vijeće ne mogu predstavljati opravdanje predmetnih restriktivnih mjera s obzirom na njihovu površnost i, s druge strane, Vijeće nije podnijelo individualne, posebne i konkretne razloge koji bi tužitelju mogli dati dovoljno informacija o osnovanosti akta.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, jer su, s jedne strane, informacije na koje se Vijeće oslanja kako bi uvrstilo tužitelja na popis, u cijelosti, materijalno pogrešne i, s druge strane, Vijeće nije utvrdilo ni da je podnositelj zahtjeva vodeći poslovni čovjek, ni da je utjecajan, ni da je uključen u gospodarske sektore koji osiguravaju znatan izvor prihoda Vladi Ruske Federacije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i načela jednakog postupanja. Tužitelj smatra da su sankcije koje su mu izrečene diskriminirajuće i nerazmjerne u odnosu na ciljeve koje se njima nastoje postići.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava, uključujući pravo na vlasništvo i pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, doma i komuniciranja. Uvrštavanjem tužitelja na popis, Vijeće je stoga postupilo protivno načelu proporcionalnosti.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/582 od 8. travnja 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 55.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 3.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Société générale i dr./SRB

(Predmet T-391/22)

(2022/C 311/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Société générale (Pariz, Francuska), Crédit du Nord (Lille, Francuska), SG Option Europe (Puteaux, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa SRF-u za 2022., u dijelu koji se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a, proglasi sljedeće odredbe Uredbe o SRM-u ⁽¹⁾, Provedbene uredbe ⁽²⁾ i Delegirane uredbe ⁽³⁾ neprimjenjivima:
 - članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o SRM-u;
 - članak 4. stavak 2. i članke 5., 6., 7. i 20. Delegirane uredbe, kao i njezin Prilog I.;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja s obzirom na to da načini izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u koji su predviđeni Uredbom o SRM-u i Delegiranom uredbom ne odražavaju ni stvarnu veličinu institucija ni stvarne rizike kojima su izložene.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti jer se mehanizam *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) predviđen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Delegiranom uredbom temelji na ocjeni koja umjetno otežava profil rizika velikih francuskih institucija i stoga dovodi do neproporcionalno visokog iznosa doprinosa.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, s obzirom na to da se izračun iznosa *ex ante* doprinosa utvrđen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Delegiranom uredbom i Provedbenom uredbom, s jedne strane, ne može dovoljno precizno predvidjeti i da, s druge strane, ne ovisi toliko o vlastitom položaju i profilu rizika institucije, nego o njezinom relativnom položaju u odnosu na druge institucije koje plaćaju doprinose. Konačno, tužitelji smatraju da, u okviru članka 290. UFEU-a, Komisija nije trebala biti odgovorna za utvrđivanje pokazatelja rizika u okviru Delegirane uredbe jer ti kriteriji imaju izrazito strukturnu i odlučujuću ulogu pri utvrđivanju iznosa doprinosa.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave s obzirom na to da u pobijanoj odluci nisu bili primijenjeni svi kriteriji rizika.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s utvrđivanjem faktora prilagodbe. Tužitelji smatraju da je došlo do pogreške koja se tiče prava jer je SRB, koji je pogrešno tumačio nekoliko odredbi Uredbe o SRM-u, postavio faktor prilagodbe koji je očito prevelik.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja kad je riječ o ograničavanju primjene neopozivih obveza plaćanja, s obzirom na to da se u pobijanoj odluci ne navodi precizno i detaljno zbog čega je potrebno, s jedne strane, ograničiti primjenu neopozivih obveza plaćanja (u daljnjem tekstu: NOP) na 15 % i, s druge strane, kao jamstvo prihvatiti isključivo gotovinu.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na očitog pogrešci u ocjeni. Tužitelji s tim u svezi smatraju neosnovanim SRB-ovo pozivanje na rizike od procikličnosti i rizike za likvidnost kako bi se ograničila primjena NOP-a, s obzirom na, među ostalim, obilježja NOP-a i kontekst njihove primjene.

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava. Tužitelji ističu da se SRB, s jedne strane, oslanja na pogrešno tumačenje odredaba koje omogućuju primjenu NOP-a time što na temelju apstraktne analize istovrsnu mjeru nameće svim institucijama i, s druge strane, oduzima koristan učinak tim odredbama time što omjer NOP-a sustavno i bez dostatnog opravdanja ograničava na zakonski minimum.

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Confédération nationale du Crédit mutuel i dr./SRB

(Predmet T-392/22)

(2022/C 311/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Pariz, Francuska) i 25 ostalih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa SRF-u za 2022. u dijelu koji se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o SRM-u (¹), Provedbene uredbe (²) i Delegirane uredbe (³) neprimjenjivima:
 - članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o SRM-u;
 - članak 4. stavak 2. i članke 5., 6., 7. i 20. Delegirane uredbe, kao i njezin Prilog I.;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlog i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima iznesenima u predmetu T-391/22, Société générale i dr./SRB.

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – BPCE i dr./SRB**(Predmet T-393/22)**

(2022/C 311/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: BPCE (Pariz, Francuska) i 45 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a, poništi odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa SRF-u za 2022., u dijelu koji se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a, proglasi sljedeće odredbe Uredbe o SRM-u⁽¹⁾, Provedbene uredbe⁽²⁾ i Delegirane uredbe⁽³⁾ neprimjenjivima:
 - članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o SRM-u;
 - članak 4. stavak 2., i članke 5., 6., 7. i 20. Delegirane uredbe, kao i njezin Prilog I.;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima iznesenima u predmetu T-391/22, Société générale i dr./SRB.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – Banque postale/SRB**(Predmet T-394/22)**

(2022/C 311/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: La Banque postale (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a, poništi odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa SRF-u za 2022., u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- na temelju članka 277. UFEU-a, proglasi sljedeće odredbe Uredbe o SRM-u ⁽¹⁾, Provedbene uredbe ⁽²⁾ i Delegirane uredbe ⁽³⁾ neprimjenjivima:
 - članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o SRM-u;
 - članak 4. stavak 2., i članke 5., 6., 7. i 20. Delegirane uredbe, kao i njezin Prilog I.;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima iznesenima u predmetu T-391/22, *Société générale* i dr./SRB.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- ⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)
- ⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2022. – *Crédit agricole* i dr./SRB

(Predmet T-410/22)

(2022/C 311/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: *Crédit agricole SA* (Montrouge, Francuska) i 48 ostalih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa SRF-u za 2022. u dijelu koji se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o SRM-u ⁽¹⁾, Provedbene uredbe ⁽²⁾ i Delegirane uredbe ⁽³⁾ neprimjenjivima:
 - članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o SRM-u;

- članak 4. stavak 2. i članke 5., 6., 7. i 20. Delegirane uredbe, kao i njezin Prilog I.;
- članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističu osam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima iznesenima u predmetu T-391/22, Société générale i dr./SRB.

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str 44.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – Dexia Crédit Local/SRB

(Predmet T-411/22)

(2022/C 311/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Dexia Crédit Local (Pariz, Francuska) (zastupnici: H. Gilliams i J.-M. Gollier, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 11. travnja 2022. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2022., pod oznakom SRB/ES/2022/18;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 69. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 (¹) počinjenoj donošenjem odluke kojom se ciljana razina za 2022. utvrđuje u visini jedne osmine od 1,6 % osiguranih depozita u državama članicama sudionicama SFR-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti Delegirane uredbe br. 2015/63 (²):
 - time što je povrijeđeno načelo proporcionalnosti jer izračun *ex ante* doprinosa SRF-u, kao prvo, nije u skladu s ciljevima Uredbe br. 806/2014, kao drugo, ne uzima u obzir činjenicu da je tužitelj kreditna institucija u likvidaciji koja uživa jamstvo države i u odnosu na koju načelno nikada neće biti aktiviran SRF i, kao treće, čini skupljom naloženu sanaciju te institucije;
 - time što je povrijeđeno načelo jednakog postupanja jer se na istovjetan način postupa s ustanovama u likvidaciji koje uživaju jamstvo države i s djelatnim ustanovama.
3. Treći tužbeni razlog, koji je istaknut podredno, a temelji se na SRB-ovoj povredi načelâ proporcionalnosti i jednakog postupanja te je potkrijepljen argumentima koji su već istaknuti u okviru drugog tužbenog razloga, a prema kojima SRB nije poštovao ta načela time što je na tužitelja primijenio, bez prilagodbe, odredbe Delegirane uredbe br. 2015/63.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove za članke 5., 69. i 70. Uredbe br. 806/2014 s obzirom na to da su oni doneseni na temelju članka 114. UFEU-a, iako nije riječ o usklađivanju zakonodavstava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove za članke 5., 69. i 70. Uredbe br. 806/2014 s obzirom na to da su oni doneseni na temelju članka 114. UFEU-a, iako je riječ o poreznim odredbama.

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1.)
- (²) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

Tužba podnesena 7. srpnja 2022. – BNP Paribas/SRB

(Predmet T-420/22)

(2022/C 311/29)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi Odluku br. SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. koja se odnosi na detalje izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u za 2022. u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi neprimjenjivima sljedeće odredbe Uredbe SRMR (¹), Provedbene uredbe (²) i Delegirane uredbe (³):
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe SRMR;
 - članak 4. stavak 2., članke 5., 6., 7. i 20., kao i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe osam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-391/22, *Société générale* i dr./SRB.

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR